

REPUBLICA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 542/1993-3

OKRUGLIZNI SUD U

POŽEGI Posl. br. K 6/93-15

Primito po poštom (obično-priporučeno)
13 - 16 - 1993. god. u f. rimleraka sa

Prijevođeno su preporučno pošta 190 g
Dostavljeno je u poštanskoj službi sa Dostavljeno je u takšenim markama.
Preuzeto je Dostavljeno je u poštanskoj službi sa
Preuzeto je SD (-) - u ovoj opakici i sl.

Fotografija

P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Horvatinović mr. Ružice, kao predsjednika vijeća, te Drakulić Milene, Gudelj Milana, Frančula mr. Rudolfa i Primorac Vladimira, kao članova vijeća i stručnog suradnika Tomerlin-Almer Rajke, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv opt. Ponorac Luke i dr. zbog krivičnog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH (prije čl. 142. st. 1. OKZRH), odlučujući o žalbi optuženika i okružnog državnog odvjetnika iz Požege podnesenu protiv presude Okružnog suda u Požegi od 26. travnja 1993. br. K 6/1993, u sjednici održanoj 29. srpnja 1993., saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske Dujmić Tomislava,

p r e s u d i o j e :

Odbijaju se žalbe optuženika i državnog odvjetnika kao neosnovane, te se potvrđuje presuda prvog stupnja.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružni sud u Požegi oglasio je krivim opt. Ponorac Luku, Nikodinović Luku, Simeunović Miodraga i Drečković Rajka da su u vrijeme i na način opisan u izreci te presude počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st. 1. OKZRH, te im je na temelju istog zakonskog propisa izrekao kazne zatvora u trajanju od po osam godina, svakom.

Protiv te presude žalbe su podnijeli optuženici putem zajedničkog branitelja Thür Željka, odvjetnika iz Požege i državni odvjetnik. Obje su žalbe podnesene zbog odluke o kazni s prijedlogom, da se pobijana presuda preinaci u odluci o kazni i optuženicima izrekne blaža, odnosno, da im se izrekne stroža kazna.

Državni odvjetnik Republike Hrvatske, vraćajući spise, stavio je u smislu čl. 360. st. 2. ZKP (prije č. 370. st. 2. ZKP) prijedlog da se žalba državnog odvjetnika uvaži, a žalba optuženika odbije kao neosnovana.

Žalbe nisu osnovane.

Sud prvoga stupnja je optuženicima izrekao kazne koje su u skladu sa svim okolnostima o kojima ovisi visina kazne (čl. 37. OKZRH - prije čl. 41. OKZRH), pri čemu su osobito došle do izražaja pobude iz kojih su djela počinili, jakost povreda zaštićenog dobra i okolnosti uz koje je djelo počinjeno.

Kod toga je neodlučno da li su optuženi postupali po nečijem naređenju, kako se to tvrdi u žalbi optuženika ili su pak djelovali potpuno samostalno.

Stoga ovaj Vrhovni sud, kao sud drugoga stupnja, nalazi da će kazna izrečena optuženicima postići svoju svrhu.

Zbog svih navedenih razloga valjalo je na temelju čl. 374. ZKP (prije čl. 384. ZKP) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 29. srpnja 1993.

Zapisničar:
Tomerlin-Almer Rajka v.r.

Predsjednik vijeća:
Horvatinović mr. Ružica v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
U zamjeni voditelja daktilotobiroa:

Suglasnost ovog prijepisa sa izvornikom
ovjerava upravitelj kancelarije

M. Š. Jović